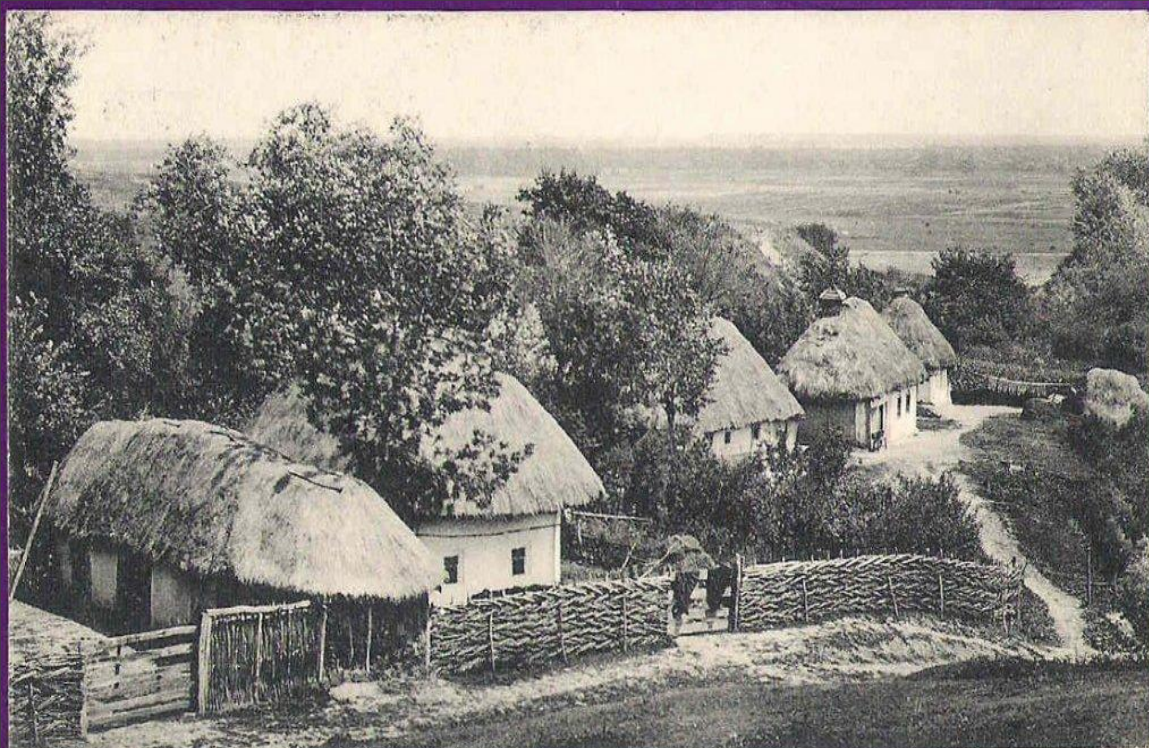




Орієнтовно це було в серпні  
1843 року.

За твердженням запорізьких дослідників, нога Кобзаря ступила на Хортицю 4 (19) серпня. Однак це лише припущення. Адже з покоління в покоління запоріжці передавали спогади лише про те, у якому саме місці зійшов на острів поет. До Катеринослава (нині — Дніпропетровськ) він приплив кораблем, а далі простував пішки. І не поштовим трактом, через німецькі колонії, а стежками, вздовж порогів.





Малороссія,  
Petite Russie.

село Вознесенівка

2-е пад. № 5780. Фот. В. А. Свѣтличнаго.

Запорожье.

Шевченко ночував у селі Августинівка, читав «Катерину» селянам, які зібралися на гостини у хатині Сербиненків. Наступного ранку він пішов далі і надвечір, здолавши Кічкаську переправу, зупинився біля вітряків на околиці села Вознесенівка. Прибульця угледів і взяв на нічліг місцевий «аксакал» Прокіп Булат.

Син господаря, Роман Булат, кілька днів поспіль перевозив гостя на острів і з часом розповідав, де саме пролягла основна «Тарасова стежка» ночував Шевченко у Булатів у плетеній бесідці під грушею, яка збереглася донині!



Хортиця, «Тарасова стежка».  
Її тут було облаштовано у  
травні 2005 року

## ТАРАСОВА СТЕЖКА

Любий друже!

Будь ласка, зупинись. Налаштуй  
своє серце на добро і чуйність.  
Перед тобою одна із стежок,  
якими улітку 1843 року ходив  
Марас Григорович Шевченко.  
Пройдись і ти слідом  
за Великим Спрадником,  
і нехай тебе осінить  
ХОРТИЦЬКА БЛАГОДАТЬ.





Любий друже!  
Будь ласка, зупинись.  
Налаштуй своє серце на  
добро і чуйність. Перед тобою  
одна із стежок, якими улітку  
1843 року ходив Тарас  
Григорович Шевченко.  
Пройдись і ти слідом за  
Великим Страдником, і нехай  
тебе осінить хортицька  
благодать.



